

K 513 / 339.

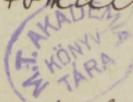
Kedves barátom!

Emlékezel-e még, hogy valaha, még a
mi dicsőült Miska barátunk életében,
mily kedvcsillanás örömet és meglepe-
sírral okoztunk neked, mikor postán
tűldve, az illatos dülházi dohány-
nyal kedveskedünk? Hamarabb,
és szababb füstölt attól a se szé-
gyű fejed, mint a pipád, mi pe-
dig eiskon reszegszüle bárgyuságún-
katt itt a falun!

Nem endone, vajon nem vagyunk-e
még most is oly dülházi állapotban,
hogy a dohány törse a borral is-

métódjé! Akkor meg se hallgass; csak
üss, és bocsáss meg.

En a te Szamodra nai nap egy
láda bors (. 25 üveggel) tüldönem a
varúra. Fogadd szivesen a pün-
köödi szent lászló barásságos, bár sa-
vanyú, ajándékban!.. Említeked, mi-
kor utoljára láttalak, hogy a gye-
ge, savanyús bors bajnélkül meg-
ihatsod. Ez épen olyan; miskolczi
szírra termés 1887-ből. Non sensas
caput, nec surbar stomachum. Eljed,
jó egészéggel!

Zacsi elömenesclenek szivemből
örvendek; szerencsét hívánok hozzá
neki is, neknek is. Kedves, jó fe-
leségedet melegen üdvözök.

Szerettel örökl

igaz hived

Lévay L.

Miskolc, 13. v. 1888.

2.

15